

Bemærkninger overfor Ministeriet, understreget, at det var en Selvfølge, at naar man talte om Erklæringen af 9. Juli f. Eks., angreb man ikke Ministeriets personlige Hæderlighed. Nej, jeg vil, da det ærede Medlem nu har bragt dette ind, sige ogsaa for mit og mit Partis Vedkommende, at vi heller ikke fremfører vor Kritik, fordi vi tror, at Ministeriets Medlemmer personligt er uhæderlige, ingenlunde. Vi tror selvfølgelig ikke, at de hverken til egen Fordel eller paa nogen som helst anden Maade har begaaet noget, der er uhæderligt, hverken i dette Ords direkte eller indirekte Betydning, selvfølgelig ikke. Det glæder mig, at just den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti understreger det, og det vilde være ønskeligt, om han vilde bringe sin Presse i Overensstemmelse hermed, ogsaa naar det drejer sig om andre end Ministeriets Medlemmer; det er jo ikke altid, at man har haft denne nænsomme Haand, naar det drejede sig om at prikke paa andres Hæderlighed. Nej, naar vi angriber Ministeriet, naar vi kritiserer Ministeriet, naar vi udtaler Mistillid til det, er det ikke af Mangel paa Tro paa Personernes Hæderlighed, men fordi vi fuldkommen mangler Tro paa, at der kan tilvejebringes noget som helst samfundsmæssigt godt under dette Ministerium. Det bekender sig til Teorier, hvis praktiske Følge maa blive Ødelæggelse af danske Erhverv og danske Hjem, og derfor vender vi os mod Ministeriet. Ministeriets økonomiske Opfattelse er uden fornuftig Forbindelse med den Tid, hvori vi lever, er uden fornuftig Forbindelse med de abnorme Forhold, hvorunder vi lever, derfor kan vi ikke have Tillid til dette Ministerium.

Og vi ønsker, idet vi udtaler denne Mistillid, at se, om det parlamentariske Grundlag er i Orden. Vi kræver ikke, som nogle har ment, Valg for enhver Pris. Nej, hvis Ministeriet kan faa et Tillidsvotum af et Flertal i Folketinget, er der ikke Anledning til Valg. Jeg er fuldkommen enig med det konservative Folkepartis ærede Ordfører i, at Valgperioden er fire Aar; det er kun Skade, at det konservative Folkeparti ganske glemte dette i 1920, da var Valgperioden ogsaa fire Aar, men den blev knapt to Aar. Men vi erkender altsaa, at Valgperioden er 4 Aar, og saa vidt Forholdene muliggør det, skal vi ikke unødvendigt til Valg i disse Perioder, og vi glemmer det ikke, hverken nu eller til nogen anden Tid; vi husker paa det Punkt adskilligt bedre end det konservative Folkeparti. Men

derfor maa man alligevel nu og da undersøge, om Valgperioden kan holdes i disse 4 Aar, og det kan da ikke nægtes, at mod dette Ministeriums Berettigelse og Livskraft er der rejst mange Indvendinger, og der er rejst mange Spørgsmaal om, hvorvidt dette Ministerium var regeringsdygtigt, ikke alene fra os, men ogsaa fra det konservative Folkepartis Side, maaske endog til Tider i nok saa voldsomme Vendinger som fra mit Parti. Vi ønsker nu at faa foranstaltet en Prøve paa, om Ministeriet kan holde de 4 Aar. Vi ønsker Valg — det nægter jeg ikke —, naar Situationen er dertil, men kun for at Landet saa kan skaffe sig et regeringsdygtigt Ministerium. Valg er ingen Nødvendighed, det erkender jeg. Hvis som sagt, Ministeriet faar et Tillidsvotum af Flertallet i Folketinget, saa sidder det, og saa skal vi ikke angribe dets parlamentariske Berettigelse. Hvis Ministeriet fældes, og hvis der derefter kan dannes et andet Ministerium paa et andet Flertal eller paa det samme, som tidligere har eksisteret, Gudbevares, saa er Valg ikke nødvendigt, selvfølgelig. Alle saadanne Muligheder har man Lov til at prøve, ja, om man saa vil gaa til at udnævne det konservative Folkepartis Ordfører til Statsminister i et Ministerium af hans Farve, saa er det selvfølgelig lovligt, hvis dette Ministerium kan skaffe sig et Tillidsvotum, en Flertalserklæring fra det høje Ting. Altsaa det er fuldstændigt Digt, grebet ud af Luften, naar det hedder, at vi vil have Valg, enten der er Flertal eller ikke. Nej, vi vil loyalt respektere det parlamentariske Flertal, som maatte være til Stede. Vi ønsker kun den Adgang til at prøve det, som de Konservative i 1920 ikke undte det dasiddende Ministerium. Der er en betydelig Forskel paa, hvorledes de optræder nu og den Gang. Hvis vi skulde handle alene ud fra, hvad man kalder partipolitiske Interesser, saa er der ingen Tvivl om, at saa maatte vi ønske saa mange Eksperimenter som muligt, saa maatte vi ønske, at det nuværende Ministerium bliver siddende, til det ikke kan hænge sammen længere, og at det følges af nogle andre, som smuldrer bort paa samme Maade. Selvfølgelig! Men vi har ogsaa Pligt til at se paa andet end de partipolitiske Interesser. Hvad jeg har sagt her som Motivering for vor Optræden ved denne Lejlighed, angaar virkelige Lands- og borgerlige Interesser, der ikke lader sig afvise med blotte Bemærkninger om vore Ønsker om det ene